29-08-2014 ఉదయము మురళి ఓంశాంతి "బాప్‌దాదా" మధువనము

"మధురమైన పిల్లలారా - చైతన్య స్థితిలో ఉండి తండ్రిని గుర్తు చేసుకోవాలి, శూన్య స్థితిలోకి వెళ్లిపోవటం లేక నిద్రలోకి జారుకోవటం - యోగం కాదు"

ప్రశ్న:- మీరు కనులు మూసుకొని కూర్చోవటం ఎందుకు నిషేధింపబడింది?

సమా:- మీరు ఒకవేళ కళ్ళు మూసుకొని కూర్చుంటే దుకాణంలోని మొత్తం సామన్లు దొంగలు దొంగిలించి తీసుకుపోతారు. మాయ అనే దొంగ బుద్ధిలో ఏదీ ధారణ చేసుకోనీయదు. కళ్లు మూసుకొని కూర్చుంటే నిద్ర వచ్చేస్తుంది, ఏమీ అర్థమే కాదు. అందుకే కళ్లు తెరుచుకొని కూర్చోవాలి. పని పాటలు చేసుకుంటూ, బుద్ధితో తండ్రిని గుర్తుచేసుకోవాలి, ఇందులో, హఠయోగపు మాటే లేదు.

ఓంశాంతి. ఆత్మిక తండ్రి బిడ్డలకు చెప్తున్నారు - ఇతను కూడా బిడ్డే కదా! దేహధారులు అందరూ పిల్లలే, అయితే ఆత్మిక తండ్రి, ఆత్మయే ముఖ్యమైనదని ఆత్మలకు చెప్తున్నారు. ఇది బాగా అర్థం చేసుకోండి. ఇచ్చట ఎదురుగా కూర్చున్నప్పుడు శరీరానికి అతీతంగా మాయమైపోవటం కాదు. శరీరానికి అతీతంగా ఎక్కడికో వెళ్లిపోవటం స్మృతియాత్ర యొక్క స్థితి కాదు. ఇక్కడ స్మృతిలో కూర్చోవాలి. నడుస్తూ-తిరుగుతూ, లేస్తూ-కూర్చుంటూ, స్వయాన్ని ఆత్మగా భావించి తండ్రిని గుర్తు చేసుకోవాలి. ఇక్కడ కూర్చొని స్పృహ తప్పిపోవాలని తండ్రి అనరు. అలా చాలా మంది కూర్చొని-కూరొని ఎక్కడికో వెళ్లిపోతారు. మీరైతే స్పృహతో కూర్చొని, పావనంగా కూడా తయారవ్వాలి. పవిత్రత లేకుండా ధారణ అవ్వదు, ఎవరి కళ్యాణమూ చేయలేరు, ఎవ్వరికీ చెప్పలేరు. స్వయం పవిత్రత లేకుండా ఇతరులకు చెప్పేవారిని పండితులంటారు. నాకంతా తెలుసని అనుకోరాదు. మరి లోలోపల మనసు తినేసినట్లవుతుంది(బాధపడతారు). మేము శూన్యంలోకి వెళ్లిపోతున్నామని భావించకూడదు. కనులు మూసుకుని పోవటం ఇదేమీ గుర్తు చేసుకునే స్థితి కాదు. చైతన్య స్థితిలో ఉండి తండ్రిని స్మృతి చేయాలి. నిద్రపోవటం అనేది స్మృతి చేయటం కాజాలదు. పిల్లలకు అనేక పాయింట్లు తెలియజేయటం జరుగుతుంది. శాస్త్రాలలో - ఏడవ భూమికలోకి వెళ్లినవారికి ప్రపంచమే తెలియదు అని చెప్పారు. మీకైతే ఈ ప్రపంచం తెలుసు కదా! ఇది ఛీ-ఛీ ప్రపంచం. తండ్రిని ఎవరూ ఎరుగరు. తండ్రి ఎవరో తెలిస్తే సృష్టి చక్రం కూడా తెలిసుండేది. ఈ చక్రం ఎలా తిరుగుతుందో మనుష్యులు మరుజన్మ ఎలా తీసుకుంటారో తండ్రి తెలియచేస్తారు. సత్యయుగంలో పెద్ద వయసుగలవారు కూడా అంధవిహీనులుగా ఉండరు. సన్యాసులదైతే హఠయోగము. కండ్లు మూసుకుని గుహలో కూరొని, కూర్చొని అంధవికారులైపోతారు. మీకైతే తండ్రి చెప్తున్నారు - గృహస్థ వ్యవహారములో ఉంటూనే, స్మృహలో ఉండాలి. శూన్యంలోకి వెళ్లిపోవటం అనేది స్థితి ఏమీ కాదు. వ్యాపారం మొదలైనవి చేసుకోవాలి, ఇంటిని సంభాళించుకోవాలి. శూన్యంలోకి వెళ్లకూడదు. పనిపాటలు చేసుకుంటూ బుద్ధితో తండ్రిని స్మృతి చేయాలి. కనులు తెరచి ఉంచుకునే పనులు చేస్తారు కదా! వ్యాపారం మొదలైనవి అన్నీ చేస్తూ బుద్ధియోగం తండ్రితో ఉండాలి. ఇందులో పొరపాట్లు చేయకూడదు. దుకాణంలో కూర్చున్నపుడు కండ్లు మూసుకుపోతే (కునికి పాట్లుపడితే), ఎవరైనా సామాన్లు తీసుకు పోయినా తెలియదు. ఇదేమైనా మంచి స్థితినా! మనం దేహం నుండి అతీతమైపోవటం ఇవన్నీ హఠయోగపు విషయాలు. రిద్ధి-సిద్ధి చేసేవారు చేస్తారు. తండ్రి

అయితే చక్కగా కూర్చొని తెలియచేస్తారు. కనులు మూసుకోకూడదు.

తండ్రి అంటున్నారు - కూర్చొని మిత్ర సంబధీకులను గుర్తు చేసుకోవటం మరచిపోండి. ఒక్క తండ్రినే గుర్తుంచుకోవాలి. స్మృతి యాత్రతో తప్ప పాపాలు వినాశనం కావు. భోగ్ తీసుకెళ్తారు, సూక్ష్మ వతనంలో మాయమైపోతారు. ఇంతలో ఏమైపోతుంది? ఎంత సమయం అక్కడ ఉన్నా వికర్మలు వినాశనం చేసుకోలేరు. శివబాబాను గుర్తుంచుకోలేరు. బాబా వాణిని వినలేరు కనుక నష్టపోతారు. కానీ ఇది డ్రామాలో రచింపబడి ఉంది. అందుకే వెళ్ళిపోతారు. మరలా వచ్చి మురళీ వింటారు. ఇందుకే బాబా అంటారు - వెళ్లండి, వెంటనే వచ్చేయండి, కూర్చోకండి, ఆటపాటలు బాబా మాన్పించేశారు.

భక్తిమార్గంలో ఏడ్వటం, బాదుకోవటం చాలా జరుగుతాయి. ఎందుకంటే అంధకార మార్గం కదా! మీరాబాయి ధ్యానంతో వైకుంఠానికి వెళ్లిపోయేది. అది యోగమూ కాదు, చదువూ కాదు. మీరాబాయి సద్గతినేమైనా పొందిందా స్వర్గానికి వెళ్లే అర్హత(యోగ్యత) పొందిందా? జన్మ-జన్మాంతరాల పాపాలు పోయాయా? ఏ మాత్రం లేదు. జన్మ-జన్మాంతరాల పాపాలు తండ్రి స్మృతితోనే పోతాయి. సాక్షాత్కారాలు మొదలైన వాటివలన ఎటువంటి ప్రయోజనమూ ఉండదు. ఇది కేవలం భక్తి, స్మృతి కాదు - జ్ఞానమూ కాదు. భక్తి మార్గంలో ఈ జ్ఞానము నేర్పేవారు ఎవరూ లేకపోవటంతో సద్గతిని కూడా పొందలేదు. ఎన్ని సాక్షాత్కారాలు అవుతూ ఉండేవి! పిల్లలు మొదట్లో సాక్షాత్కారాల్లోకి వారంతటవారే వెళ్లి వస్తూ ఉండేవారు. మమ్మా-బాబా వెళ్లేవారు కాదు. బాబాకైతే మొదట్లో కేవలం స్థాపన, వినాశనం యొక్క సాక్షాత్కారాలు అయినాయి. తర్వాత అయితే ఏమీ జరగలేదు. మేము ఎవ్వరినీ పంపటం లేదు. కూర్చోబెట్టి, బాబా వీరి తాడు పైకి లాగండి అని చెప్తాము. అది కూడా డ్రామాలో ఉంటే లాగుతారు, లేకపోతే లేదు. సాక్షాత్కారాలు చాలానే అవుతూ ఉంటాయి. తొలుత(మొదట) ఎలా చాలా సాక్షాత్కారాలు జరిగాయో, చివరిలో కూడా చాలా సాక్షాత్కారాలవుతాయి. పిల్లికి చెలగాటం, ఎలుకకు ప్రాణ సంకటంలా. ఇంతమంది మనుష్యులు అందరూ శరీరం వదిలేస్తారు. శరీర సహితంగా ఎవరూ శాంతిధామానికి, సత్యయుగానికి వెళ్లలేరు. ఎంతమంది మనుష్యులున్నారు! అందరికీ వినాశనం ప్రాప్తిస్తుంది. ఇకపోతే ఒకే ఆదిసనాతన దేవీ దేవతా ధర్మ స్థాపన బ్రహ్మ ద్వారా జరుగుతోంది. పిల్లలైన మీరు గ్రామ-గ్రామానికీ వెళ్లి ఎంత సేవ చేస్తున్నారు. స్వయాన్ని ఆత్మగా భావించి తండ్రిని స్మృతి చేయండి అనే చెబుతున్నారు. రాజయోగం నేర్పటం సన్యాసులకు తెలియదు. తండ్రి కాకుండా రాజయోగం నేర్పగల వారెవరు? పిల్లలైన మీకు తండ్రి ఇపుడు రాజయోగం నేర్పుతున్నారు. మరలా రాజ్యం లభిస్తుంది. మీరు అపారమైన సుఖం పొందుతారు. అలవాటైతే ఇక స్మృతి చేయాల్సిన పనే లేదు. లేశమంతైనా దు:ఖం ఉండదు. దీర్ఘాయుష్షు, శరీరం కూడా నిరోగిగా ఉంటుంది. ఇక్కడ ఎంత దు:ఖం ఉంది? తండ్రి దు:ఖం కలిగించే ఆటనే రచించారని కాదు. ఇది సుఖము-దు:ఖము, గెలుపు-ఓటమి, ఆది-అనాదిల ఆట. ఈ విషయాలేవీ సన్యాసులకు తెలియవు. మరి ఎలా తెలియజేయగలుగుతారు? వారు భక్తిమార్గపు శాస్త్రాలు మొదలైనవి చదివేవారు. స్వయాన్ని ఆత్మగా భావించి తండ్రిని స్మృతి చేయండి అని చెప్పబడుతుంది. ఈ సన్యాసులేమో ఆత్మగా భావించి బ్రహ్మ తత్వాన్ని గుర్తు చేసుకుంటారు. బ్రహ్మ తత్వాన్ని పరమాత్మ అనుకుంటారు. వారు బ్రహ్మజ్ఞానులు వాస్తవానికి బ్రహ్మతత్వము

నివాస స్థానము ఎచ్చటైతే ఆత్మలైన మీరు నివాసముంటారో, అందులో లీనమవుతాము అని వాళ్ళు అంటారు. వారి జ్ఞానం మొత్తం ఉల్టాగా ఉంది. ఇక్కడ అనంతమైన తండ్రి పిల్లలైన మిమ్ములను చదివిస్తున్నారు భగవంతుడు 40 వేల సంవత్సరముల తర్వాత వస్తాడని వారంటారు. దీనినే అజ్ఞానాంధకారము అని అంటారు. బాబా అంటారు - క్రొత్త ప్రపంచ స్థాపన, పాత ప్రపంచ వినాశనము నేనే చేస్తాను. నేను స్థాపన చేస్తున్నాను. వినాశనం కూడా ఎదురుగానే నిలబడి ఉంది. ఇపుడు త్వరపడండి. పావనంగా తయారవుతేనే పావన ప్రపంచానికి వెళ్తారు. ఇది పాత తమోప్రధాన ప్రపంచం. లక్ష్మీనారాయణుల రాజ్యమే కాదు. వీరి రాజ్యం క్రొత్త ప్రపంచంలో ఉండేది, ఇప్పుడు లేదు. వీరు పునర్జన్మలు తీసుకుంటూ వచ్చారు. శాస్త్రాలలో ఏమేమి వ్రాసేశారు! అర్జునుని గుర్రపు బండిలో కృష్ణుడు కూర్చున్నట్లుగా చూపారు. అర్జునునిలో కృష్ణుడు కూర్చున్నారని కాదు. కృష్ణుడు దేహధారిగా ఉండేవాడు కదా! యుద్ధము మొదలైనవాటి మాటే లేదు. వారు పాండవ మరియు కౌరవ సైన్యాన్ని వేరు వేరు చేసేశారు. ఇక్కడైతే ఆ మాటే లేదు. భక్తిమార్గంలో చాలా శాస్త్రాలున్నాయి. సత్యయుగంలో ఇవేమీ ఉండవు. అక్కడ జ్ఞానం యొక్క ప్రాలబ్ధపు రాజధాని ఉంటుంది. అక్కడ సుఖమే సుఖము. తండ్రి నూతన ప్రపంచం స్థాపన చేస్తే తప్పకుండా నూతన ప్రపంచంలో సుఖమే ఉండాలి కదా! తండ్రి ఎప్పుడైనా పాత ఇంటిని నిర్మిస్తారా ఏమిటి? తండ్రి క్రొత్త ఇంటినే నిర్మిస్తారు. అవైతే హద్దు ఇళ్ళు. వీరు నూతన ప్రపంచాన్ని తయారు చేసేస్తారు. దానిని సతోప్రధాన ప్రపంచం అంటారు. ఇపుడు తమోప్రధానంగా, అపవిత్రంగా ఉంది. ఇపుడు మీరు పరాయి రావణ రాజ్యంలో కూర్చొని ఉన్నారు.

రాముడని శివబాబాను అంటారు. రామ, రామ అంటూ రామ నామాన్ని దానం చేస్తారు. ఇపుడు రాముడు ఎక్కడ, శివబాబా ఎక్కడ. శివబాబా పిల్లలైన మీరు నన్నే స్మృతి చేయండి అని చెబుతున్నారు. ఎచ్చటి నుండి వచ్చారో మరలా అచ్చటికే వెళ్లాలి. ఎంతవరకు తండ్రిని స్మృతి చేసి పవిత్రంగా తయారవ్వరో వాపసు కూడా వెళ్లలేరు. మీలో కూడా తండ్రిని స్మృతి చేయువారు చాలా కొద్దిమందే. నోటితో ఉచ్చరించే మాటే లేదు. భక్తిలో రామ-రామ అంటూ ఉంటారు. వృక్షం పెద్దదవుతున్న కొలది, భక్తి సామాగ్రి పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. బీజం ఎంత చిన్నదిగా ఉంటుంది! మీకైతే ఏ సామాగ్రి లేదు. ఏ ధ్వనీ లేదు. కేవలం స్వయాన్ని ఆత్మగా భావించి నన్ను స్మృతి చేయండి అని చెప్తున్నారు. నోటితో అనటం కూడా వద్దు. లౌకిక తండ్రిని కూడా పిల్లలు బుద్ధితో గుర్తు చేసుకుంటారు. కూర్చొని బాబా, బాబా అనరు. ఇపుడు మీకు ఆత్మల తండ్రి ఎవరో తెలుసు. ఆత్మలందరూ పరస్పరం సోదరులు. ఆత్మలకు ఏ పేరు లేదు. శరీరం పేరే మారుతూ ఉంటుంది. ఆత్మ ఆత్మయే, వారు కూడా పరమ ఆత్మ. వారి పేరు శివ. వారికి తమ శరీరం లేదు. తండ్రి చెప్తున్నారు - నాకు కూడా శరీరం ఉంటే పునర్జన్మలలోకి రావాల్సి ఉంటుంది. అప్పుడు మీకు సద్గతినిచ్చేవారు ఎవరుంటారు? భక్తిమార్గంలో నన్ను స్మృతి చేస్తారు. అనేక చిత్రాలున్నాయి కదా! ఇపుడు మీరు నరక వాసుల నుండి స్వర్గ వాసులుగా తయారవుతున్నారు కదా! నరకంలోనే జన్మించారు, స్వర్గం కోసం మరణిస్తారు. ఇక్కడకు మీరు వచ్చిందే స్వర్గంలోనికి వెళ్లటానికి ఏదైనా వంతెన నిర్మించాలంటే, మొదట పునాది రాయిని వేసే ఉత్సవం చేసి వంతెన నిర్మిస్తారు కదా! స్వర్గ స్థాపన యొక్క ప్రారంభోత్సవం తండ్రి చేసేశారు. ఇప్పుడు నిర్మాణం అవుతూ ఉంది. ఇల్లు కట్టడానికి టైమ్ పడుతుందా ఏమిటి? గవర్నమెంటువారు అనుకుంటే

ఒక్క నెలలో ఇంటిని నిలబెట్టేస్తారు. విదేశాలలో అయితే తయారైన ఇళ్ళు లభిస్తాయి. స్వర్గంలో అయితే చాలా విశాల బుద్ధి కలిగి సతోప్రధానంగా ఉంటారు. సైంటిస్టుల(విజ్ఞానుల) బుద్ధి చాలా చురుకుగా ఉంటుంది. తక్షణమే తయారు చేసేస్తారు. ఇళ్ళలో కూడా రత్నాలు పొదిగి ఉంటాయి. ఈ రోజుల్లో ఇమిటేషన్ (ఆర్టిఫిషియల్)వి ఎంత తొందరగా చేస్తున్నారు! చూడండి. నిజమైన వాటికన్నా ఎక్కువగా మెరుస్తుంటాయి. అధునాతన యంత్రాలతో తొందరగా తయారు చేసేస్తారు. అక్కడ ఇళ్ళు కట్టడానికి ఆలస్యమేమో అవ్వదు. శుభ్రం చేయటానికే టైమ్ పడుతుంది. బంగారు ద్వారక సముద్రం నుంచి బహిర్గతం అవుతుందని కూడా కాదు. తండ్రి అంటున్నారు - తినండి, త్రాగండి కానీ కేవలం తండ్రిని గుర్తు చేసుకుంటే వికర్మలు వినాశనం అవుతాయి. ఇక ఏ ఉపాయమూ లేదు. జన్మ-జన్మాంతరాలుగా ఈ గంగా స్నానాలు మొదలైనవి చేస్తూ ఉన్నారు. కానీ, ఎవరూ ముక్తి-జీవన్ముక్తిని పొందలేదు. ఇక్కడ తండ్రి పావనంగా తయారయ్యే యుక్తిని తెలియజేస్తున్నారు. తండ్రి అంటున్నారు - నేనే పతిత పావనుడను. మీరే ఓ పతిత పావనా! రండి, వచ్చి మిమ్ములను పావనంగా చేయండి అని పిలిచారు. డ్రామా పూర్తయితే యాక్టర్లు(పాత్రధారులు) అందరూ స్టేజి మీదకి రావల్సిందే, క్రియేటర్(రచయిత) కూడా రావాలి. అందరూ నిలబడతారు కదా! ఇది కూడా అలాగే! ఆత్మలందరూ వచ్చేస్తే మరల వాపస్ వెళ్లిపోవాల్సి ఉంటుంది. ఇప్పుడు ఇంకా మీరు రెడీగా లేరు. కర్మాతీత అవస్థయే లేకపోతే వినాశనం ఎలా అవుతుంది? తండ్రి క్రొత్త ప్రపంచం కొరకు మిమ్ములను చదివించటానికే వచ్చారు. అచ్చట కాలుడు ఉండడు. కాలుని పై విజయం పొందుతారు. ఎవరు విజయాన్ని ప్రాప్తింప చేస్తారు? మృత్యువుకే మృత్యువు. వారు ఎంతో మందిని వెంట తీసుకొని వెళ్తారు. మీరు ఖుషీగా వెళ్తారు. ఇప్పుడు తండ్రి అందరి దు:ఖాలూ దూరం చేయటానికి వచ్చారు. శాంతిధామము, సుఖధామాలకు తీసుకు వెళ్లండి. కాని, ఇప్పుడు తండ్రి స్వర్గాన్ని రచిస్తున్నారని మనుష్యులకు తెలియదు. మీరు స్వర్గానికి వెళ్తారు. అక్కడ వృక్షం చాలా చిన్నదిగా ఉంది, నెమ్మదిగా వృద్ధి చెందుతుంది. ఇప్పుడు ఇతర ధర్మాలన్నీ ఉన్నాయి. ఒక్క ధర్మం లేదు. పేరు, రూపము, రాజ్యం మొదలైనవన్నీ మారిపోతాయి. మొదట డబుల్ కిరీటధారులు, తర్వాత సింగిల్ కిరీటధారులు ఉంటారు. సోమనాథ మందిరం కట్టారు. ఎంత ధనం ఉండేది! అన్నిటికన్నా పెద్ద మందిరం దోచుకొని పోయారు. తండ్రి అంటున్నారు - మీరు పదమాపదమ్ భాగ్యశాలులుగా తయారవుతారు. అడుగడుగునా తండ్రిని స్మృతి చేస్తూ ఉంటే పదమ్‌లు పోగవుతూ ఉంటాయి. తండ్రిని స్మృతి చేస్తేనే ఇంత సంపాదన. మరి అటువంటి తండ్రిని గుర్తు చేసుకోవటం ఎందుకు మర్చిపోతున్నారు? ఎంత తండ్రిని గుర్తు చేస్తూ, సేవ చేస్తూ ఉంటామో అంత ఉన్నత పదవిని పొందుతారు. మంచి మంచి పిల్లలు నడుస్తూ - నడుస్తూ పడిపోతారు. ముఖం మాడ్చుకుంటే సంపాదన సమాప్తం అయిపోతుంది. జబర్‌దస్త్(గొప్ప) లాటరీని పోగొట్టుకుంటారు. అచ్ఛా!

మధురాతి మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు మాత – పిత, బాప్‌దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్‌మార్నింగ్ ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్తే.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము

1. గృహస్థ వ్యవహారాన్ని సంభాళించుకుంటూ, బుద్ధియోగము తండ్రితో జోడించాలి. పొరపాట్లు చేయకూడదు. పవిత్రతను ధారణ చేసి స్వ మరియు సర్వుల కళ్యాణం చేయాలి.

2. స్మృతి యాత్ర మరియు చదువులోనే సంపాదన ఉంది. ధ్యానము మరియు సాక్షాత్కారాలు కేవలం విహరించుటకే. కనుక ఎటువంటి ప్రయోజనమూ లేదు. ఎంత వీలైతే అంత మేల్కొని ఉండి, తండ్రిని స్మృతి చేసి, తమ వికర్మలు వినాశనం చేసుకోవాలి.

వరదానము:- " తండ్రి యొక్క సంస్కారాలను తమ ఒరిజినల్ సంస్కారాలుగా చేసుకొను శుభ భావన, శుభ కామనాధారి భవ "

ఇప్పటివరకూ చాలామంది పిల్లలలో ఫీలవడం, దాటేయడం, పరచింతన చేయడం, వినడం వంటి రకరకాల సంస్కారాలు ఉన్నాయి. ఏం చేయను? ఇవన్నీ నా సంస్కారాలు అని అంటారు. ఈ 'నా' అనే మాటనే పురుషార్థాన్ని ఢీలా చేస్తుంది. ఇది రావణుని వస్తువు, నాది కాదు. కానీ తండ్రి సంస్కారం ఏదో అదే బ్రాహ్మణుల ఒరిజినల్ సంస్కారం. ఆ సంస్కారమే విశ్వకళ్యాణకారి, శుభ చింతనధారి. అందరి పట్ల శుభ భావన, శుభ కామన కలిగి ఉంటుంది.

స్లోగన్:- " సమర్థత కలిగినవారే సర్వ శక్తుల ఖజానాలకు అధికారులు "